

Samo leta 1692 je v Salemu, Massachusetts, bilo pod obtožbo, da so se ukvarjali s črno magijo, obešenih 13 ljudi. Za polkovnika Bucksa iz Bucksporta je bilo bistvenega pomena da tudi njegova vas sodeluje pri vsesplošnem lovu na čarovnice. Ni bilo sestanka lokalnega sveta, da polkovnik ne bi postavil to vprašanje. Vztrajnost je dala rezultat.

Prst javne obsodbe je pokazal ne eno staro žensko. Zgodovinarji se ne morejo dogovoriti okrog tega kako ji je bilo sploh ime in koliko let je imela. Po enem zapisu ji je bilo ime Comfort Ainsworth in je bila stara več kot 90 let. Proces se je začel. Priče so prihajale ena za drugo in izrekale neverjetne obtožbe. Obtožene ni skoraj nihče niti pogledal, toda vse oči so uprte v polkovnika Bucksa. Ena ženska je povedala, da je slišala staro žensko kako nekaj nerazumljivo mrmra v brado. Toda, ko ji je ob prihodu v hišo tekla kri iz ušes, je bila prepričana, da je bilo dejanje usmerjeno nanjo. En moški pa je prisegel, da je na vratih hiše stare ženske videl bitje visoko deset metrov - očitno je to bil sam hudič ali vsaj eden od privržencev hudiča.

Porota ni dolgo razpravljala. Medtem, ko je citiral besedilo "Zlo si ne zasluži da živi", je sodnik obtožil Comfort Ainsforth ukvarjanja s črno magijo in jo obsodil na smrt. Rzsodba bi morala biti izvršena naslednji dan zjutraj. Tedaj je, preden so lahko stražarji karkoli ukrenili, s svojim skrivenčenim prstom usmerjenim v polkovnika, z jasnim glasom vzkliknila:

"V vsem svojem življenju nisem nikoli preklela niti eno živo človeško bitje! Toda, vas gospod in vaše petoliznike, da me v smrt pošiljate, lahko prekolnem mirne duše... Zdaj pa poslušajte in si zapomnite - ko boste umrli, in to bo kmalu, vam obljubim da bom pustila odtis svojega stopala na vašem nagrobnem spomeniku. In ta znak, polkovnik Bucks, bo ostal za vse čase, da svet nikoli ne pozabi na krivico storjeno na današnji dan."

Tri mesece po sojenju je polkovnik umrl. Naslednikom je pustil v ukazu, da mu postavijo nagrobni spomenik iz takega kamna, da ga ne bo mogoče oskruniti. V začetku je delo na spomeniku normalno potekalo, dokler nekega dne razburjen delavec ni obvestil naslednikov, da so se na marmorju pojavile sledi stopal, ki jih niti z najbolj prizadevnim drgnjenjem s peskom ni bilo mogoče odstraniti!?

V popolni tajnosti je bil najet drugi kamnosek. Obljubil je, da varoval skrivnost in je izklesal spomenik povsem enak kot prejšnji. Stara plošča je bila zakopana in nova postavljena na predvidenem mestu. Ni minilo niti deset dni, ko nasledniki od prestrašenih ljudi izvedo, da jim prevara ni uspela. Na plošči so se videli jasni obrisi stopal.

Kljub pritožbam proti nezaslišanemu vandalizmu - pojasnilo, ki ni nikogar prepričalo - nasledniki niso odnehali, temveč so naročili, da se naredi spomenik iz še bolj plemenitega in dražjega kamna. Seveda je

Sledi na grobu mučitelja

Kategorija: Ameriške urbane legende

tudi ta prevzel znak izrečenega prekletstva.

Malodušni nasledniki niso več naprej poskušali. Po treh stoletjih je znak kot živa rana še naprej prisoten na grobu polkovnika Bucksa.

